

Wielka Brytania	dnia 8 maja	1964 r.	Portugalia	dnia 2 października	1964 r.
Stany Zjednoczone			Niemiecka Republika		
Ameryki	dnia 13 lipca	1964 r.	Federalna	dnia 26 maja	1965 r.
Francja	dnia 21 lipca	1964 r.	Włochy	dnia 29 kwietnia	1966 r.
Dania	dnia 27 lipca	1964 r.			
Hiszpania	dnia 17 sierpnia	1964 r.			

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

230

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie określenia mienia rolniczych spółdzielni produkcyjnych, które nie podlega egzekucji sądowej.

Na podstawie art. 1064 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Jeżeli egzekucja sądowa skierowana jest przeciwko rolniczej spółdzielni produkcyjnej, poza wyłączeniem spod egzekucji wynikającym z przepisów kodeksu postępowania cywilnego, nie podlega egzekucji również mienie określone w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Nie podlegają egzekucji:

1) w zakresie środków trwałych:

- a) nieruchomości oraz wyposażenie wewnętrzne budynków i budowli, a także materiały budowlane związane z realizacją przez spółdzielnię jej planu gospodarczego w bieżącym i następnym roku gospodarczym,
- b) mechaniczne środki pociągowe i transportowe, maszyny, narzędzia i urządzenia rolnicze,
- c) środki pieniężne Funduszu Rozwoju Rolnictwa,
- d) środki pieniężne funduszu zasobowego i funduszu amortyzacyjnego w wysokości niezbędnej na pokrycie przypadających w danym roku do zapłaty rat z tytułu zaciągniętych pożyczek inwestycyjnych, rat z tytułu opłat melioracyjnych i elektryfikacyjnych, rat na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi oraz na pokrycie zobowiązań z tytułu robót i dostaw inwestycyjnych, chyba że egzekucja wszczęta została na wniosek jednostek, których zobowiązania te dotyczą;

2) w zakresie środków obrotowych:

- a) zboże i inne ziemiopłody oraz nawozy — w ilościach określonych w planie gospodarczym dla zagospodarowania gruntów zespołowych, niezbędne na dany rok gospodarczy środki ochrony roślin oraz opał i paliwo dla celów produkcji na okres co najmniej 6 miesięcy,
- b) pasze i ściółka na okres do najbliższych zbiorów — w ilościach niezbędnych dla inwentarza żywego określonego w pkt 4, jak również dla tego inwentarza żywego, do którego, pomimo braku przeszkód, egzekucja nie będzie skierowana,
- c) materiał nasienny przeznaczony na wymianę sąsiedzką w rozmiarze wynikającym z planu gospodarczego gromady oraz płody rolne na pokrycie zobowiązań z tytułu obowiązkowych dostaw,
- d) części zapasowe (wymienne) oraz surowce i półfabrykaty służące do wytwarzania części wymien-

nych do maszyn, urządzeń i narzędzi, jak również inne materiały służące do utrzymywania tych maszyn i urządzeń w sprawności technicznej,

- e) produkty i płody rolne w ilości niezbędnej na pokrycie należności w naturze, przysługujących w danym roku obrachunkowym członkom spółdzielni i innym osobom z tytułu członkostwa lub pracy w spółdzielni,
- f) w razie braku produktów i materiałów określonych pod lit. a), b), d) i e) — pieniężne środki obrotowe w wysokości potrzebnej na zakup tych produktów i materiałów;
- 3) środki pieniężne funduszu socjalno-kulturalnego w części przeznaczonej na dopłaty do rent inwalidzkich i starczych dla członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i domowników tych członków, dopłaty do rent rodzinnych dla pozostałych po nich członków rodzin oraz na opłacenie kosztów leczenia członków spółdzielni, domowników tych członków oraz ich rodzin;
- 4) zwierzęta hodowlane (zarodowe i reprodukcyjne) wraz z ich potomstwem, jak również zwierzęta produkcyjne i pociągowe zaliczone w księgach inwentarzowych do stada podstawowego oraz ich potomstwo w okresie odchowu, który trwa dla koni 5 miesięcy, dla bydła 4 miesiące, dla owiec 3 miesiące, a dla trzody chlewnej 2 miesiące, bez względu na to, czy zaliczone są do środków trwałych, czy do środków obrotowych.

§ 3. Jeżeli na pokrycie egzekwowanych zobowiązań rolniczej spółdzielni produkcyjnej nie wystarczają środki podlegające egzekucji, właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa) po zasięgnięciu opinii właściwego związku rolniczych spółdzielni produkcyjnych może na wniosek wierzyciela wyrazić zgodę na poddanie egzekucji również tych spośród wyłączonych środków obrotowych, których zmniejszenie stosunkowo nieznacznie obniży dochodowość gospodarstwa i nie pozbawi spółdzielnię możliwości przywrócenia poprzedniego poziomu produkcji w następnym roku gospodarczym.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

231

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie częściowej zmiany przepisów meldunkowych na terenie m. st. Warszawy oraz miast. Łodzi, Krakowa, Poznania, Gdańska, Gdyni i Sopotu.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. z 1961 r. Nr 33, poz. 164 i z 1963 r. Nr 15, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby zameldowane na pobyt stały (zamieszkanie) lub na pobyt czasowy ponad 2 miesiące (pobyt okresowy) w miastach Gdańsku, Gdyni lub Sopocie zwolnione są od obowiązku uzyskiwania zezwolenia na zameldowanie, je-

żeli przenoszą się do któregośkolwiek innego, z wymienionych trzech miast, nie zmieniając charakteru pobytu.

§ 2. Zezwoleń na zameldowanie w m. st. Warszawie oraz miastach Łodzi, Krakowie i Poznaniu na pobyt stały (zamieszkanie) i na pobyt czasowy ponad 2 miesiące (pobyt okresowy), jak również na zatrudnienie w tych miastach osób zameldowanych w nich na pobyt czasowy, udzielają organy do spraw wewnętrznych prezydentów dzielnicowych rad narodowych wyznaczone przez prezydium właściwej miejskiej rady narodowej.

§ 3. 1. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30. marca 1961 r. w sprawie zmiany właściwości do udzielania zezwoleń na zameldowanie i pobyt na terenie m. st. Warszawy oraz miast: Łodzi, Krakowa i Poznania (Dz. U. Nr 20, poz. 101),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia

1956 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie miast Łodzi, Krakowa, Poznania, Gdańska, Gdyni i Sopotu (Dz. U. z 1956 r. Nr 33, poz. 153 oraz z 1962 r. Nr 43, poz. 202) — w sprawach uregulowanych niniejszym rozporządzeniem.

2. Pozostaje w mocy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1955 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie dzielnicy Nowa Huta w Krakowie (Dz. U. Nr 45, poz. 300).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz prezydentom zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 sierpnia 1966 r.

w sprawie włączenia myksomatozy królików do chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania i zwalczania tej choroby.

Na podstawie art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) włącza się myksomatozę królików.

Rozdział 2.

Postępowanie w razie zauważenia objawów nasuwających podejrzenie o myksomatozę królików.

§ 2. Osoby, w których władaniu znajdują się króliki podejrzane o myksomatozę, równocześnie ze zgłoszeniem (§ 1) powinny:

- 1) króliki chore i podejrzane o chorobę odosobnić od innych królików,
- 2) wszystkie króliki trzymać w zamknięciu i nie wypuszczać oraz nie wnosić ich poza obręb zagrody,
- 3) dopilnować, aby do pomieszczeń z królikami nie miały dostępu osoby postronne, z wyjątkiem pracowników służby weterynaryjnej oraz organów administracji państwowej i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
- 4) króliki padłe lub zabite przechowywać w miejscu odosobnionym i zabezpieczonym przed dostępem zwierząt domowych i gryzoni do czasu zbadania przez lekarza weterynarii.

§ 3. Właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej, otrzymawszy zgłoszenie lub powziąwszy w inny sposób wiadomość o myksomatozie królików lub jej podejrzeniu, powinien natychmiast zbadać przez powiatowego lekarza weterynarii stan rzeczy na miejscu w celu ustalenia:

- 1) kiedy i jakie zauważono pierwsze objawy choroby,
- 2) czy w czasie ostatnich dwóch tygodni nie wprowadzono z zewnątrz do zagrody nowych królików, a jeżeli tak, to jakie i skąd,
- 3) czy króliki chore lub podejrzane stykały się w czasie

ostatnich dwóch tygodni z innymi królikami spoza zagrody,

- 4) czy w czasie ostatnich dwóch tygodni były wynoszone lub wywożone z zagrody króliki żywe, padłe lub zabite bądź produkty z tych królików (skórki, wełna) lub przedmioty, z którymi się króliki stykały (klatki, karma, ściółka itp.), a jeżeli tak, to dokąd,
- 5) czy w zagrodzie znajdują się wełna bądź skórki królicze świeże lub w stanie suszonym albo mięso z królików w stanie zasolonym (peklowanym).

§ 4. Powiatowy lekarz weterynarii powinien zbadać wszystkie króliki znajdujące się w zagrodzie, jak również w innych miejscach, gdzie znajdują się króliki, które według wyników dochodzeń należy uznać za podejrzaną o myksomatozę. Jeśli zwierzęta takie znajdują się na obszarze innego powiatu, powiatowy lekarz weterynarii powinien natychmiast zawiadomić o tym powiatowego lekarza weterynarii tego powiatu w celu zbadania podejrzanych zagród i wydania odpowiednich zarządzeń.

§ 5. 1. W razie stwierdzenia podejrzenia myksomatozy powiatowy lekarz weterynarii prześle w całości 1 do 2 sztuk padłych lub zabitych królików — do właściwego zakładu higieny weterynaryjnej.

2. Powiatowy lekarz weterynarii podda obserwacji zagrodę, w której stwierdził podejrzenie myksomatozy.

§ 6. 1. W razie stwierdzenia w zagrodzie podejrzenia myksomatozy właściwy do spraw weterynarii organ prezydium powiatowej rady narodowej zarządzi:

- 1) trzymanie wszystkich królików w zamknięciu i niewypuszczanie ich oraz niewynoszenie poza obręb zagrody,
- 2) niedopuszczanie do pomieszczeń z królikami osób postronnych z wyjątkiem pracowników służby weterynaryjnej, organów administracji państwowej i Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
- 3) umieszczenie przy wejściu do pomieszczeń zajmowanych przez króliki środków do odkażania rąk i obuwia,
- 4) trzymanie na uwięzi psów i pod zamknięciem kotów, drobiu i gołębi,
- 5) niewprowadzanie do zagrody innych królików,
- 6) nieszkodliwe usunięcie przez spalanie lub zakopanie królików padłych, które nie są niezbędne do celów rozpoznawczych (§ 5 ust. 1),
- 7) niewynoszenie poza zagrodę królików zabitych, mięsa, skórek i wełny z tych królików, jak również przedmiotów, z którymi króliki się stykały.